

INFLUENZA

of Griep

Wanneer de zon in onze landen de grootste moeite heeft om van achter een dik wolkendek een wijle door te breken, om enkele uren daarna weer opnieuw achter nevelen en mist ten onder te gaan, dan beteekent dit, dat ook de mensch moet rekening houden met den zonnestand; ook het lichaam ondergaat de seizoenwerking en teert op den gedurende den herfst ingeslagen voorraad.

De dwaze mensch bemerkt met schrik, dat de vlam lager brandt in zijn lamp en dat de olie bijna is verdwenen; hij verzuimde de maatregelen te treffen, waarmede de natuur hem in staat stelde, ook in de wintermaanden de lamp brandende te houden en zijn levenspad te verlichten. De influenza is een van die ziekten waarbij de natuurgeneeswijze blijken geven kan van de juistheid van haar principe. In de sombere en vochtige dagen, vooral tegen het einde en in het begin des jaars besluipen een verkoudheid den mensch. Kleine, tengere en zwakke kinderen en vrouwen, zoowel als flinke en sterke mannen worden het slachtoffer en staan machteloos tegenover de hoest- en niesbuien, die hun lichaam doen schokken en de tranen uit de oogen persen. Men kleedt zich dikker, slikt tabletjes en andere medicamenten en desondanks komen de hoofdpijnen, de duizelingen en braakgevoelens. De ziekte wint veld. De heupen en de rug doen pijn en ingewandsstoornissen bewijzen, dat buik en darm niet langer normaal hun plicht doen. De griep of influenza dreigt en de gedachte aan een longontsteking beangstigt den patiënt of de bekommerde ouders der kinderen.

Gelukkig komen echte griepemieën slechts periodiek voor. Vermoedelijk geven ongunstige levensvoorwaarden (ondervoeding, koude en vochtperioden, de oorlogsellende van 1918) hierbij den doorslag. In normale omstandigheden behoeft een verkoudheid, die tot influenza groeit, geen al te groote zorg te baren. Wie matig leeft, en zijn lichaam niet verzwakt, zal na enkele dagen het bed gehouden te hebben weer gezond en wel het huis kunnen verlaten. Erger staat het met den onverstandigen mensch, die zichzelf heeft verzwakt, door onmatigheid en vlucht voor frissche kou in overmatige kleedij. Wij doen niet beter dan de griep te beschouwen als een vergif-

tigings- of verontreinigingsproces, dat het bloed en de zenuwen kan aantasten. Een gedisciplineerd lichaam zal nu krachtens de natuur reageeren en zich van deze schadelijke invloeden willen ontdoen. De levensgewoonten bepalen of men zijn lichaam „gedresseerd” heeft, zoodat het luistert naar den wil der natuur, die de inbreuk op de gezondheid wenschten te doen, of dat het lichaam niet langer beantwoordt aan de lessen van de wijze „Moeder Natuur”. In het eerste geval komt het lichaam in opstand (koorts, verhoogde uitscheiding, braken en zweeten), in het andere geval passiviteit en verminderde afweer van het gestel. Daarom ook behooren de hoofdpijn en koorts niet geheel onderdrukt te worden, doch slechts binnen vastgestelde grenzen te blijven. Daarom schrijft de natuurgeneeswijze geen Aspirine of Pyramidon voor; ook geen ijs.

De juiste behandeling der influenza moet aldus geschieden, dat de natuur bevordert, doch niet onderdrukt of tegengewerkt wordt. Dit kan allereerst geschieden door het geven van koele of koude afbettingen van het gansche lichaam alle 3—8 uren, afhankelijk van de lichaamstemperatuur. Men ontbloote het lichaam niet, doch „wassche af” onder de bed-

lichaamsbekleding. De reactieve werking der natuurgeneeskraft wordt ondersteund door homeopathische geneesmiddelen, d.w.z. door middelen, die op de aanwezige ziekteverschijnselen in de richting van hun verloop invloed uitoefenen. Ze zullen dit verloop verkorten of de ziekte in haar geheel een gunstig einde doen nemen. Als zoodanig komen veelvuldig de volgende middelen in aanmerking: Rhus, Bryonia, Causticum, Mercurius, Nux vomica, Eupatorium perfoliatum. In vele gevallen komt in het allereerste stadium de Camphora Rubini in aanmerking; elk uur 1 druppel in een weinig water. Reeds Hahnemann heeft dit middel bij de griep (en ook bij Cholera) aanbevolen; vooral bij den endemischen vorm bewijst het goede diensten.

Ook andere hydrotherapeutische behandelingen, zooals wikkels, zijn op medisch advies aan te raden. Daarentegen raad ik elken ingreep, ook met water af, die als gewelddadig te beschouwen is, doordat deze niet het effect in 't oog vat van de biologische reactie der Natuurgeneeskraft, doch oogenblikkelijke eigen-dunkelijke veranderingen in de lichaamstemperatuur wil bewerken. Om dezelfde reden moeten de middelen, die kunstmatig slaap verwekken of zulke, die kunstmatig pijnloosheid teweegbrengen, uit de geneesmiddelenrij der griep worden geschrapt.

Dr R. A. B. Oosterhuis

POSTZEGELS

en religie

Het is meermalen betoogd en aangetoond, dat postzegels een volledige weerspiegeling zijn van alles wat in een volk leeft.

Dat de historie van een land, zijn staatkunde en zijn cultuurgeschiedenis, er in terug te vinden zijn; dat zijn schoonheid van landschap en kleederdrachten er op afgebeeld, zijn groote mannen op elk gebied erop geëerd, en de belangrijkste gebeurtenissen van een jaar erop vastgelegd worden.

Maar, zal dan iemand vragen, het geloof? Hoe staat het daarmee? Is er op de postzegels plaats ingeruimd voor de heilsgeschiedenis zelf, en de groote predikers daarvan?

Deze tweeledige vraag zou ik graag aan de hand van een tweetal afbeeldingen in tweeën nader bezien en beantwoorden.

Hoe staat het met de heilsgeschiedenis op postzegels?

Inderdaad bestaat er een aantal zegels, met afbeeldingen ontleend aan de Bij-

belsche geschiedenis, waarvan — voor zoover mij bekend — slechts twee met een voorstelling van den Heiland.

't Zal niemand bevreemden, dunkt me, dat men, om deze voorstellingen te vinden, gaan moet tot de Roomsche landen, waar men over 't algemeen wat vrijmoediger met het heilige omspringt, dan in de Protestantsche, waar men terecht een heiligen schroom in acht neemt, en passiespelen evenmin begeert als „grazige-weiden”-films, en waar men een postzegel nu niet het aangewezen middel acht om de gewijde historie mee te verbreiden.

Italië en Vaticaanstad zijn dan ook wel de staten, die het grootste aandeel hebben in deze soort zegels.

Op het eerst afgebeelde, meer groot dan mooie zegel van Italië, zien we Jezus, temidden van Zijn discipelen, predikend tot de schare, met het onderschrift „Praedicate evangelium omni creaturae” (predikt het Evangelie aan alle creaturen). De medaillons in de boven-

hoeken geven een afbeelding van Rome's groote „predikheeren” Paus Gregorius XV, en St Dominicus, den stichter der dominicaner of predikheeren-orde. (1215.)

Het tweede zegel met een voorstelling van Christus werd dit jaar door België uitgegeven, ter gelegenheid van de Rubens-herdenking. Een reproductie van diens beroemde schilderij „De kruisafneming Christi.”

In Vaticaanstad verscheen een prachtige serie, uitnemend uitgevoerde luchtpostzegels, waarvan drie met Bijbelsche voorstellingen, die we voor u afbeelden. Elia in een wagen met vurige paarden ten hemel varende: et ascendit Elias per turbinem in coelum, „en Elia voer met een onweder ten hemel.” (2 Kon. 2 : 11.)

Het tweede geeft een afbeelding van Simon, als Christus hem Petrus noemt: tu es Petrus, gij zijt Petrus. (Matth. 16 : 18.) De voorkeur van Vaticaanstad voor dezen tekst behoeft geen bevreemding te wekken!!

Als derde is er dan de illustratie van Genesis 8 : 11, portans ramum olivae, „en ziet een olijftak was in haar bek.”

Voor wie er geen oneerbiedigheid in ziet, is de vondst te waardeeren, die Vaticaanstad had om voor haar luchtpostzegels afbeeldingen te kiezen van Elia ten hemel varende, de duif die tot de Arke Noachs terugvliegt, en Maria hemelvaart, waarover straks meer, bij afbeelding 2.

Griekenland gaf in 1937 een serie zegels met voorstellingen ontleend aan de belangrijkste momenten uit de Griekse geschiedenis.

Daaronder bevindt er zich ook een, die niet aan het speurdersoog van den hoofdredacteur ontsnapte, doch als ik mij niet vergis, reeds eerder in Timotheüs vermeld werd: Paulus predikend in Athene op den Areopagus, een re-

productie van het schilderij van den Duitschen kunstschilder Ludwig Richter, met het opschrift: apostolos Paulos epi tou areioupagou. (De Apostel Paulus op den Areopagus.)

In „het tiende jaar van den opmarsch naar Rome.” 1932, gaf Italië een herdenkingsserie, waarop de zegeningen en bemoeiingen van het fascisme op „alle terrein des levens” afgebeeld worden. Zoo ook de bescherming van het geloof! Tusschen de fascistenemblemen van roedenbundel en bijl, de zwarthemdenbanieren en vanen beschermend voor den opengeslagen Bijbel en het kruis (Evangelium). Het onderschrift credere betekent, zooals bekend, gelooven.

Ter verontschuldiging van deze voorstelling moge dienen, dat het zegel verscheen vóór den „kruistocht” tegen Abessynië, en — op Goeden Vrijdag van

het vorige jaar — tegen Albanië.

Is zoo het aantal zegels dus vrij schaarsch, dat rechtstreeks „Bijbelsche” voorstellingen geeft, veel grooter is dat van die postzegels, die zijdelings met de religie verband houden, en aandacht schenken aan de bringers van de Evangelie-boodschap, en de plaatsen waar dit geschiedde (Kerken).

Veelvuldig komen zegels voor met de Madonna figuur. Vooral Hongarije gaf hiervan verscheidene series uit. Zoo gaat het ook met de herdenkingsseries, gewijd aan de „heiligen,” waarbij Italië het wint.

Kon ik bij de eerste categorie, die der Bijbelsche voorstellingen, bijeengebracht in de eerste afbeelding, nog naar volledigheid streven, dit is geheel onmogelijk bij de tweede categorie, waarbij ik mij moest tevreden stellen met een bescheiden „bloemlezing,” die u in de tweede afbeelding samengebracht vindt.

De eerste postzegel beeldt de kroning af van den nieuwen Paus Pius XII, op 12 Maart 1939. De twee zegels daarnaast zijn gewijd aan Franciscus van Assisi: de heilige in den hof, temidden van zijn boomen en planten; en zijn dood.

Litauen geeft op een zijner zegels een eigenaardige symbolische voorstelling, op de manier van „het kindeke Jezus in Vlaanderen”: Vytautas (Witold de Grootte) buigt zich voor het kruis van Christus (1386): de overgang van den grooten Litauschen held tot het Christendom.

Vaticaanstad completeerde haar serie reeds besproken luchtpostzegels met een voorstelling van Maria's hemelvaart, met het onderschrift: virgo lauretana succurre transvolantibus: „gebenedijde maagd kom hen die overvliegen te hulp!”

Luxemburg en Nederland herdachten gelijktijdig den grooten Evangelieboodschapper Willibrord, die behalve met Utrecht ook banden met Echternach — waar hij ook begraven werd — had. Ofschoon grooter, en ook in Holland

ontworpen en vervaardigd (Enschede, Haarlem); wint ons Willibrord-zegel het aesthetisch ver van het Luxemburgsche. Zoo konden we dus ook Nederland vermelden, zij het slechts met één zegelserie, onder de landen die in de postzegels naast andere waarden ook aandacht schonken aan de religie en zijn boodschappers. Hierbij komt dan nog het hier ook gereproduceerde weldadigheidszegel van Suriname, waarop André v. d. Vossen een verbeelding geeft van den barmhartigen Samaritaan. Men zal mij tegenwerpen: er verschenen toch wel meer postzegels in Nederland met portretten van predikers. Inderdaad, we hebben zegels met de afbeelding van Ds Talma, Ds Nic. Beets, Gisbertus Voetius, Ds O. G. Heldring en den R.K. priester Schaeppman, maar het zou niet heelemaal eerlijk zijn ze, terwille van een overvloedig bewijsmateriaal, in dit verband naar voren te brengen, want zij werden op onze zegels niet herdacht, — tenminste niet in de eerste plaats — als Evangeliebedienaars. Bij Talma gold het voornamelijk den man van de sociale wetgeving, bij Beets den vader van de „Camera Obscura,” bij Voetius het 300-jarig bestaan der Utrechtsche Universiteit, bij Heldring den stichter van de Zetten-sche meisjes- en vrouwen-tehuizen, bij Schaeppman den literator-staatsman. Noodig waren deze zegels ook niet, omdat er, ook zonder hen, bewijzen te over zijn gegeven: dat postzegels een weerspiegeling zijn van alles wat een land aan waarden in eere houdt, ook van de religie! G. J. P.

WEET U, DAT . . .

er invloed van u uitgaat? Invloed ten goede of ten kwade. Invloed, niet alleen bij uw thuis, in uw eigen omgeving, waar men u kent, maar ook, en misschien nog veel meer, in de omgeving waar men u niet kent. Er gaat invloed van u uit.

Weet u, dat uw invloed verstrekkende gevolgen kan hebben? Door uw gebaar, door uw woord, door uw daad kunt ge andere menschen onaangenaam stemmen tegenover de maatschappij; de andere menschen, die boven of onder u gesteld zijn, maar mogelijk ook tegenover uzelf. Maar door uw gebaar, uw woord, uw daad kunt ge ook een ander winnen, kunt ge de sympathie van een ander opwekken voor uw mede-menschen, wie dat ook zijn, en daardoor ook voor uzelf.

Weet u, dat, als ge de maatschappij, waarin ge leeft, afbreekt, ge uzelf kleineert, want ge zijt zelf een deel dier maatschappij? Heb dus respect voor uzelf.

Weet u, dat u rekenschap van uw invloed hebt af te leggen?

J. H. G. v. d. M.

DE CENSUUR

Een vreemde neus
in uw brieven

op brieven

Wij spreken van het briefgeheim. Wat onder gesloten enveloppe verzonden wordt, is als het ware een geheim tusschen den afzender en den geadresseerde. Daarom is het ook steeds als een bewijs van groote onbescheidenheid beschouwd, wanneer een onbevoegde kennis ging nemen van den inhoud van aan anderen gerichte brieven. Hoeveel onheilen in den loop der jaren daaruit zijn voortgesproten, is moeilijk te raden.

OPENED BY CENSOR.

Ook in de geschiedenis hooren wij telkens van onderscheppte brieven van vorsten, veldheeren en staatslieden. Vandaar, dat allerlei slimme uitvindingen gedaan werden om dit onderscheppen te voorkomen of zóó te schrijven, dat een onbevoegde toch niet achter de juiste beteekenis van den inhoud komen kon. Er bestaat een woord, dat in dezen alles zegt: het woord „Code.” De woorden of teekens van de code hebben een gansch andere beteekenis dan men zou denken. Wederom werden pogingen in het werk gesteld om achter de geheimen dezer codes te komen, bijvoorbeeld door middel van de spionage.

DEUR SENSOR | OPENED BY OOPGEMAAK. | CENSOR.

Of ook, men riep de chemische wetenschap te hulp, schreef den brief, wischte dien met een bepaalde vloeistof uit en schreef een onbeteekenenden brief daarover heen. De geadresseerde wist hoe hij te handelen had. Ook hij wischte den brief uit en bezat dan weder een vloeistof om het oude handschrift te voorschijn te doen komen.

Natuurlijk is het in oorlogstijd van groot belang om te weten te komen of uit het vijandelijke land ook brieven

verzonden worden, waarvan de inhoud van belang kan wezen voor het verloop van de krijgsverrichtingen, of wel, dat uit het eigen land via een ander, neutraal land aan den vijand ook inlichtingen verstrekt worden. Vandaar de censuur op brieven.

De overheid heeft dan het recht, brieven te openen, te lezen, op te houden of door te zenden. De voor dit werk aangewezen ambtenaren of militairen hebben inderdaad een moeilijke taak. Hoe licht toch kan iets aan hun aandacht ontsnappen. Zij moeten een recherche-neus hebben om te ruiken of achter schijnbaar onbeduidende mededeelingen soms waardevolle gegevens steken. Niet zelden deed de censor dan ook goede vangsten. Naar tweeërlei kant: den vijand werd een inlichting onthouden en een handlanger van den vijand werd ontmaskerd en ontging zijn loon niet.

In den loop der jaren is veel over dit openen van brieven door den censor door kenners van het internationale recht gedebatteerd. Mag Engeland — om een voorbeeld te geven — de post aan boord van een aangehouden Nederlandsch vaartuig, dat van Nederlandsch grondgebied naar Nederlandsch grondgebied overzee gaat, doorzoeken, brieven achterhouden, enz.? Men weet, dat daarover juist dezer dagen tusschen Amerika en Engeland nota's gewisseld zijn.

Hoe het zij. . . men spreekt wel van oorlogsrecht, maar heel duidelijk schijnen in dit opzicht de regelen nog niet te wezen. Want de één beantwoordt de opgeworpen vraag met ja, de ander met neen en zij doen het beiden op grond van hetzelfde recht.

Wanneer de censor een brief geopend heeft en vrij geeft voor doorzending, wordt ten bewijze daarvan de brief van een strookje voorzien, waarvan wij hier een drietal afbeeldingen geven: een Engelsch, een Zuid-Afrikaansch en een Duitsch.

St.

GEDACHTE

Elk waarachtig gebed maakt een droevig hart blijde, een treurende vroolijk, een arme rijk, een moedeloze sterk, een zieke gezond, een blinde ziende; het maakt een koude ziel brandende, het trekt den grooten God in een klein hart, het drijft een hongerige ziel in de schuren Gods.

Machtild van Maagdenburg

Geprüft

